

Î N C H E I E R E

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de
Întreprinderea de Stat ”Calea Ferată din Moldova”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Primăria orașului
Basarabeasca împotriva Întreprinderii de Stat ”Calea Ferată din Moldova” cu privire la
executarea obligațiilor contractuale și încasarea cheltuielilor de judecată și la cererea
reconvențională înaintată de Întreprinderea de Stat ”Calea Ferată din Moldova”
împotriva Primăriei orașului Basarabeasca cu privire la declararea nulității contractului
de sponsorizare,

împotriva deciziei din 02 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 27 iunie 2013 Primăria or. Basarabeasca s-a adresat cu cerere de
chemare în judecată împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova” solicitând executarea
obligației contractuale și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 12.04.2011 între ÎS „Calea Ferată din
Moldova” și Primăria or. Basarabeasca a fost încheiat un contract de sponsorizare.
Conform prevederilor contractuale pârîtul și-a asumat obligația de a transmite Primăriei
or. Basarabeasca suma de 1800000 lei, iar ultima și-a asumat obligația cu mijloacele
financiare primite de a repara apeductul transmis organului local în conformitate cu
Hotărârea Guvernului RM nr. 1080 din 19.11.2010.

A menționat reclamantul că, ÎS „Calea Ferată din Moldova” urma să transfere
Primăriei or. Basarabeasca în termen de o lună după încheierea contractului suma de
600000 lei, iar suma restantă de 1200000 lei urma să fie transferată în rate, în baza
solicitărilor scrise a Primăriei or. Basarabeasca.

A susținut reclamantul că inițial ÎS „Calea Ferată din Moldova” executa obligațiile
sale contractuale, însă, ulterior a refuzat executarea acestora prin neachitarea sumelor
de bani solicitate, deși Primăria or. Basarabeasca a executat prevederile contractuale.

A solicitat reclamantul obligarea ÎS „Calea Ferată din Moldova” la executarea în
modul corespunzător a obligațiilor asumate prin contractul de sponsorizare nr.6002218
din 12.04.2011, prin transferarea sumei de 1000000 lei către Primăria or. Basarabeasca

și încasarea de la pîrît în beneficiul Primăriei or. Basarabeasca a cheltuielilor de judecată.

La data de 25 noiembrie 2013, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a depus cerere reconvențională prin care a solicitat rezilierea contractului de sponsorizare nr. 6002218 din 12.04.2011, încheiat între ÎS „Calea Ferată din Moldova” și Primăria or. Basarabeasca.

Ulterior, la 23 decembrie 2015, ÎS „Calea Ferată din Moldova” și-a concretizat cerințele și a solicitat declararea nulității contractului de sponsorizare nr. 6002218 din 12.04.2011 încheiat între ÎS „Calea Ferată din Moldova” și Primăria or. Basarabeasca și încasarea cheltuielilor de judecată din contul Primăriei or. Basarabeasca.

În motivarea cererii reconvenționale a indicat că, contractul de sponsorizare conține clauze conform cărora la solicitarea scrisă a Primăriei or. Basarabeasca mijloacele financiare pot fi transferate la o altă persoană juridică, care nu este parte la contract. Astfel, nerespectarea de către părți a dispozițiilor legale referitoare la condițiile de validitate a actului juridic duc la desființarea acestuia.

A considerat că, ÎS „Calea Ferată din Moldova” și Primăria or. Basarabeasca nu au respectat prevederile Legii cu privire la filantropie și sponsorizare nr. 1420-XV din 31.10.2002, ceea ce duce la nulitatea actului încheiat.

Prin hotărîrea din 04 octombrie 2016 a judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Primăria or. Basarabeasca împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova” cu privire la executarea obligațiilor contractuale și încasarea cheltuielilor de judecată; a fost respinsă cererea reconvențională înaintată de ÎS „Calea Ferată din Moldova” împotriva Primăriei or. Basarabeasca cu privire la declararea nulității contractului de sponsorizare nr. 6002218 din 12.04.2011 și încasarea cheltuielilor de judecată; s-a încasat din contul Primăriei or. Basarabeasca taxa de stat în sumă de 50000 lei; s-a încasat din contul ÎS „Calea Ferată din Moldova” taxa de stat în sumă de 49730 lei.

Prin decizia din 02 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău au fost admise apelurile depuse de ÎS „Calea Ferată din Moldova” și Primăria or. Basarabeasca, casată hotărîrea din 04 octombrie 2016 a judecătoriei Centru, mun. Chișinău, în partea încasării din contul Primăriei or. Basarabeasca a taxei de stat în sumă de 50000 lei și încasării din contul ÎS „Calea Ferată din Moldova” a taxei de stat în sumă de 49730 lei și în această parte a fost emisă o hotărîre nouă prin care s-a încasat din contul ÎS „Calea Ferată din Moldova” taxa de stat în sumă de 22500 lei, în rest hotărîrea instanței de fond a fost menținută.

La data de 01 septembrie 2017, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a declarat recurs împotriva deciziei din 02 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărîrii instanței de fond și a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei hotărîri prin care să fie admisă cererea reconvențională înaintată de ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat și aplicat în mod eronat legea și normele dreptului material, nu a aplicat legea care urma să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A menționat recurentul că instanțele inferioare au aplicat eronat prevederile Legii cu privire la taxa de stat. A mai indicat că acțiunea patrimonială este o acțiune valoarea căreia poate fi evaluată în bani, iar acțiunea nepatrimonială este lipsită de un conținut economic și nu poate fi evaluată în bani. Astfel, cerința de nulitate a unui act juridic și

anume a contractului de sponsorizare, nu poate fi evaluată în bani, fiind o cerință nepatrimonială, fără un careva scop de a obține bani.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 02 mai 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 23 iunie 2017, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul declarat la data de 01 septembrie 2017 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe,

suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea de Stat ”Calea Ferată din Moldova” împotriva deciziei din 02 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic